

LIBRIS

We know
books

Florentina-Camelia Medei

Dreptul educației fizice și sportului

Editura C.H. Beck

București 2024

Cuprins

Prefață.....	XI
Cuvânt-înainte	XIII
Abrevieri.....	XVII
Capitolul I. Teoria educației fizice și sportului	1
Secțiunea 1. Noțiuni fundamentale	1
§1. Educația fizică	6
§2. Sportul	10
§3. Antrenamentul sportiv	12
Secțiunea a 2-a. Analiza conceptelor: educație fizică, sportul pentru toți (sportul de masă) și sportul de performanță.....	13
Capitolul II. Dreptul educației fizice și sportului – ramură nouă de drept	17
Secțiunea 1. Aspecte preliminare.....	17
Secțiunea a 2-a. Noțiuni fundamentale.....	22
§1. Definiție.....	22
§2. Ramură de drept mixt.....	22
§3. Principiile dreptului educației fizice și sportului	23
3.1. Principiile generale de drept.....	24
3.2. Principiile specifice dreptului educației fizice și sportului	25
§4. Funcțiile dreptului educației fizice și sportului.....	25
§5. Scopul dreptului educației fizice și sportului.....	26
§6. Obiectul dreptului educației fizice și sportului	26
§7. Subiectele dreptului educației fizice și sportului	27
§8. Izvoarele dreptului educației fizice și sportului.....	30
8.1. Izvoarele specifice dreptului românesc	30
8.2. Izvoarele dreptului Uniunii Europene	33
§9. Aplicarea dreptului Uniunii Europene în domeniul sportului.....	33
9.1. Walrave și Koch/Association Union Cycliste Internationale și alții	34
9.2. Dona/Mantero	35
9.3. Union royale belge des sociétés de football association și alții/Bosman și alții.....	35
9.4. Deliège.....	37
9.5. Lawrie-Blum/Land Baden-Württemberg și Lehtonen și Castors Braine	37
9.6. Deutscher Handballbund.....	38

9.7. Simutenkov.....	39
§10. Competența specială a Uniunii Europene în domeniul sportului.....	40
§11. Normele juridice internaționale	47
Secțiunea a 3-a. Sportivii de performanță	49
§1. Considerente generale.....	49
§2. Importanța delimitării conceptuale a sportivului de performanță amator de cel profesionist	50
2.1. Criteriul tipului de contract încheiat	50
2.1.1. Considerente generale	50
2.1.2. Contractul individual de muncă vs contractul de activitate sportivă. Realități și perspective	51
2.1.3. Cazuri de incompatibilitate în domeniul educației fizice și sportului	61
2.1.4. Practică judiciară relevantă	63
2.2. Criteriul securității sociale a sportivilor de performanță	73
2.2.1. Considerente generale	73
2.2.2. Procedura acordării rentei viagere.....	75
2.3. Criteriul regimului fiscal aplicabil veniturilor obținute din salarii și asimilate salariilor (contractul individual de muncă) și veniturilor din activități independente (contractul de activitate sportivă).....	89
2.3.1. Regimul fiscal aplicabil veniturilor obținute din activitatea sportivă – contractul de activitate sportivă.....	89
2.3.2. Tratatul fiscal al veniturilor obținute în baza contractelor de activitate sportivă din punctul de vedere al contribuțiilor sociale datorate – Contribuția de asigurări sociale (CAS) și contribuția de asigurări sociale de sănătate (CASS)	90
§3. Protecția juridică a sportivilor de performanță minori.....	95
Secțiunea a 4-a. Antrenorii.....	99
§1. Reglementare juridică.....	99
§2. Statutul antrenorului	100
2.1. Clasificarea ocupației de antrenor	101
2.2. Promovarea antrenorului.....	102
2.3. Eliberarea și obținerea carnetului de antrenor	103
2.4. Drepturile și obligațiile antrenorului.....	104
2.5. Evaluarea și aprecierea activității antrenorului.....	105
2.6. Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor.....	108
Capitolul III Sistemul de educație fizică și sport din România	120
Secțiunea 1. Generalități privind noțiunea de „sistem”.....	120
§1. Analiza etimologică a termenului „sistem”	120
§2. Sistemul de educație fizică și sport.....	121
Secțiunea a 2-a. Sistemul de educație fizică și sport din România.....	122

§1. (R)Evoluția sistemului de educație fizică și sport din România	122
§2. Trăsăturile sistemului de educație fizică și sport din România.....	136
§3. Principiile de organizare a sistemului de educație fizică și sport din România	138
§4. Structura sistemului de educație fizică și sport din România	139
§5. Structurile administrației pentru sport	144
5.1. Agenția Națională pentru Sport.....	144
5.1.1. Evoluția cadrului legislativ	144
5.1.2. Cadrul legislativ actual.....	148
5.1.3. Instituții în subordinea Agenției Naționale pentru Sport	153
5.1.4. Supravegherea și controlul structurilor sportive	155
5.2. Direcțiile județene de sport, respectiv Direcția pentru Sport a Municipiului București	159
5.3. Comitetul Olimpic și Sportiv Român.....	159
5.4. Rolul administrației publice locale în susținerea și dezvoltarea educației fizice și sportului în România	160
5.4.1. Aspecte introductive	160
5.4.2. Cadrul legal	161
§6. Structurile sportive	172
6.1. Cadrul legal	172
6.2. Tipuri de structuri sportive.....	173
6.2.1. Asociațiile sportive	174
6.2.2. Cluburile sportive.....	177
6.2.3. Asociațiile județene și ale municipiului București pe ramuri de sport	180
6.2.4. Federațiile sportive naționale	180
6.2.5. Ligile profesioniste	191
6.3. Înființarea structurilor sportive (asociații și fundații)	192
6.3.1. Dispoziții generale.....	192
6.3.2. Constituirea și înscrierea asociației	192
6.3.3. Procedura rezervării denumirii asociațiilor, fundațiilor și federațiilor	195
6.4. Cluburile sportive persoane juridice de drept privat fără scop lucrativ	203
6.5. Cluburile sportive persoane juridice de drept public	208
6.6. Cluburile sportive organizate ca societăți comerciale sportive pe acțiuni	209
6.7. Asociațiile județene și ale municipiului București pe ramuri de sport.....	209
6.8. Modificarea statutului ori a beneficiarului real al asociației sau fundației	214

6.9. Acte necesare pentru înregistrarea modificărilor aduse	
actelor de constituire.....	217
6.9.1. Club sportiv de drept privat.....	217
6.9.2. Club sportiv de drept public	218
6.9.3. Cluburi sportive organizate ca societăți comerciale sportive pe acțiuni	219
6.10. Fuziunea și divizarea	220
6.11. Federația.....	223
6.12. Registrul sportiv	226
6.13. Obținerea statutului de utilitate publică a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor	233
6.14. Dizolvarea și lichidarea structurilor sportive.....	236
6.14.1. Dizolvarea structurilor sportive.....	236
6.14.2. Lichidarea structurilor sportive	241
6.15. Avizarea constituirii structurilor sportive	244
6.16. Recunoașterea oficială a practicării unei ramuri de sport în România	246
6.17. Revocarea recunoașterii funcționării structurilor sportive	250
6.18. Afilierăa unui club sportiv și/sau a unei asociații județene și a municipiului București pe ramuri de sport la o federație sportivă națională.....	253
6.19. Avizarea și autorizarea afilierii federațiilor sportive naționale și a tuturor organizațiilor cu profil sportiv la federațiile sportive internaționale, la forurile europene și mondiale și la alte foruri sportive de specialitate.....	254
6.20. Autorizarea desfășurării pe teritoriul României a campionatelor mondiale, europene și regionale și a participării reprezentativelor naționale la campionatele mondiale europene și regionale organizate în străinătate	259
§7. Cercetarea științifică în domeniul educației fizice și sportului	260
§8. Baza materială pentru activitatea sportivă	263
8.1. Considerente generale	263
8.2. Înscriserea bazelor sportive în Registrul bazelor sportive omologate	265
8.3. Organizarea Registrului bazelor sportive omologate	265
8.4. Omologarea bazelor sportive.....	266
8.5. Înscriserea în Registrul bazelor sportive omologate	268
8.6. Certificatul de înregistrare în Registrul bazelor sportive omologate	270
8.7. Modificări în Registrul bazelor sportive omologate	271
8.8. Suspendarea sau retragerea Certificatului de înregistrare în Registrul bazelor sportive omologate	271
§9. Protecția datelor cu caracter personal în domeniul sportului.....	277

9.1. Tipuri de date cu caracter personal	277
9.2. Scopurile prelucrării datelor personale în cadrul Ministerului Sportului/A.N.S. și temeiul juridic al prelucrării	277
9.3. Necesitatea furnizării datelor și consecințele neîndeplinirii unei asemenea obligații	278
9.4. Temeiurile legale ale prelucrării datelor	278
9.5. Categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal	278
9.6. Transferul de date către terțe persoane și măsuri de siguranță	279
9.7. Perioada de stocare a datelor cu caracter personal colectate și/sau prelucrate	279
9.8. Drepturile în calitate de persoană vizată, cu privire la datele cu caracter personal	279
Capitolul IV Răspunderea juridică în domeniul sportului	282
Secțiunea 1. Cadrul juridic general privind răspunderea juridică	282
Secțiunea a 2-a. Răspunderea civilă în domeniul sportului	283
§1. Cadrul juridic general	283
§2. Deosebirea răspunderii civile față de alte forme de răspundere juridică ..	285
§3. Răspunderea civilă în domeniul sportului	286
Secțiunea a 3-a. Răspunderea penală în domeniul sportului	305
Secțiunea a 4-a. Răspunderea administrativă în domeniul sportului	317
Secțiunea a 5-a. Răspunderea disciplinară în domeniul sportului	331
Bibliografie selectivă	343

Capitolul I

Teoria educației fizice și sportului

Secțiunea 1. Noțiuni fundamentale

„Istoria societății omenești consemnează prezența practicării exercițiilor fizice, în viața socială a tuturor orânduirilor sociale, (...) în două direcții principale. Prima, cea cu caracter predominant formativ, denumită astăzi educație fizică, este răspândită cu deosebire ca parte a educației generației tinere, iar a doua, denumită sport, se caracterizează prin elementul competitiv, de întrecere între mai multe persoane”¹.

Dezvoltarea teoretică și practică a conceptelor de educație fizică și sport, conștientizarea rolului acestora în societate, la nivel național și internațional, au determinat sporirea caracterului științific al acestora.

Astfel, a apărut și s-a dezvoltat un ansamblu de discipline științifice, care au ca obiect de studiu, comun, experiența acumulată cu privire la perfecționarea dezvoltării fizice și a capacității motrice a oamenilor, respectiv²:

- o disciplină de sinteză a întregului domeniu al educației fizice și sportului – teoria educației fizice și sportului – ale cărei generalizări stau la baza disciplinelor metodice proprii diverselor sectoare ale educației fizice;
- un grup de discipline metodice, care studiază procesul educației fizice și al pregătirii sportivilor – metodica educației fizice școlare, metodica educației fizice profesionale și a sportului de masă, metodica antrenamentului sportiv, metodica fiecărei ramuri de sport;
- un grup de discipline istorice și cu un caracter organizatoric alcătuit din istoria educației fizice și conducerea științifică a educației fizice și sportului;
- un grup de ramuri specializate ale unor științe biologice, format din fiziologia, igiena și biomecanica educației fizice, precum și controlul, și asistența medicală a sportivilor, și cultura fizică medicală;
- un grup de ramuri specializate ale unor științe sociale, format din psihologia și sociologia sportului.

Teoria educației fizice și sportului este „disciplina cu cel mai ridicat grad de generalizare și, în același timp, de orientare a activității teoretice și practice, care așază în centrul preocupărilor sale studiarea educației fizice și sportului ca activități sociale și, de pe această poziție, potrivit cerințelor formulate de societate, stabilește funcțiile și obiectivele generale ale tuturor verigilor educației fizice și sportului; în

---

¹ I. Șiclovan, Teoria educației fizice și sportului, ed. a 2-a, Ed. Stadion, București, 1972, p. 7 și 10.

² Idem, p. 36 și urm.

același timp, teoria educației fizice și sportului sintetizează mijloacele educației fizice și sportului, după cum formulează și cele mai generale principii, norme, metode și forme de organizare a procesului de instruire și educare a tuturor celor cuprinși în practicarea exercițiilor fizice”¹.

Caracterul complex al teoriei educației fizice și sportului a determinat existența unei legături obiective între aceasta și alte domenii ale științei²: pedagogie, psihologie, sociologie, fiziologie, anatomie, igiena, ergonomie etc.

Organizarea și funcționarea sistemului național de educație fizică și sport sunt reglementate de Legea nr. 69/2000 – Legea educației fizice și sportului, cu modificările și completările ulterioare; în acest act normativ, **legiuitorul național nu delimitează noțiunile „educație fizică” și „sport”**; în opinia acestuia „prin educație fizică și sport se înțelege toate formele de activitate fizică menite, printr-o participare organizată sau independentă, să exprime sau să amelioreze condiția fizică și confortul spiritual, să stabilească relații sociale civilizate și să conducă la obținerea de rezultate în competiții de orice nivel”³.

Analiza științifică a Dreptului educației fizice și sportului (definiție, obiect, subiecte, izvoare etc.) nu se poate realiza decât prin înțelegerea aprofundată a aparatului noțional și a fluxului de informații existente în Știința educației fizice și sportului, precum și prin cunoașterea complexă și exhaustivă a conceptelor „educație fizică” și „sport”, care constituie categoriile Teoriei educației fizice și sportului.

Între **Dreptul educației fizice și sportului**, ramură distinctă de drept, aproape inexistentă în România, și **Teoria educației fizice și sportului** există legături multilaterale și complexe; chiar dacă domeniul de cunoaștere este diferit, acesta este înrudit, între cele două discipline științifice se stabilesc relații valoroase. Datele furnizate de Teoria educației fizice și sportului reprezintă un îndrumar valoros pentru fundamentarea științifică a Dreptului educației fizice și sportului.

Astfel, în cele ce urmează ne vom raporta, ca un prim pas în cunoașterea complexă a Dreptului educației fizice și sportului, la disciplina de sinteză a întregului domeniu al educației fizice și sportului, respectiv la Teoria educației fizice și sportului⁴.

Bazele generale ale Teoriei educației fizice și sportului ne oferă informații prețioase referitoare la: definiții, obiect de studiu, obiective, izvoare, funcții, metode de cercetare, metodică, mijloacele acestora.

Ca disciplină științifică, Teoria educației fizice și sportului are ca „obiect de studiu perfecționarea dezvoltării fizice și a capacității motrice a oamenilor, realizate prin intermediul practicării exercițiilor fizice în cadrul tuturor activităților constituite în acest scop”⁵.

Principalul izvor al Teoriei educației fizice și sportului îl constituie practica instructiv educativă, dar între teorie și practică există o strânsă legătură; activitatea

---

¹ Idem, p. 34.

² Idem, p. 37 și urm.

³ Art. 1 alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 (M.Of. nr. 200 din 9 mai 2000).

⁴ I. Șiclovan, op. cit., p. 37 și urm.

⁵ Idem, p. 41.

practică lipsită de o perspectivă științifică fundamentată generează munca empirică, iar pentru înlăturarea acestui pericol, sportivii, antrenorii, profesorii, activul organizatoric trebuie să dea teoriei noi perspective.

Alt izvor al Teoriei educației fizice și sportului îl reprezintă moștenirea teoretică și practică acumulată de-a lungul timpului, atât în țara noastră, cât și pe plan mondial. Astfel, unele idei pedagogice despre educație fizică, exprimate încă de Komenski¹, Rousseau etc., prin caracterul lor progresist, își găsesc locul justificat și în teoria educației fizice contemporane. Aprecierea însușirilor fizice și, totodată a semnificației lor sociale, este exprimată într-o serie de poezii și de marii noștri poeți, și anume George Coșbuc, Mihai Eminescu, Tudor Arghezi și alții².

Potrivit profesorului Ion Șiclovan, a cărei opinie, exprimată în lucrarea sa de referință „Teoria educației fizice și sportului”³, o vom enunța ca fundament al Dreptului educației fizice și sportului, termenul **ideal al educației fizice** are o sferă mult mai largă, deoarece include numeroase elemente de referință; idealul educației fizice este stabilit de disciplina științifică a domeniului, de Teoria educației fizice și sportului, care, fără îndoială, o prelucrează, o îmbină cu datele celorlalte științe, cu realitățile și posibilitățile practicii și astfel, științific fundamentată, o ridică la un nivel superior, la rang de ideal al întregii **activități instructiv-educative**.

În privința **elementelor de referință ale idealului educației fizice**, acestea trebuie concepute și prospectate cu deosebire în următoarele direcții: menținerea și întărirea sănătății, dezvoltarea fizică armonioasă, formarea de priceperi, deprinderi și calități motrice menite să optimizeze randamentul omului în procesul de învățatură și în producție, precum și posibilitatea de a-și organiza util și recreativ timpul liber, cunoștințe și capacități organizatorice și tehnice necesare desfășurării în bune condiții a activităților morale, intelectuale și estetice.

În cazul **antrenamentului sportiv**, idealul instructiv-educativ este diferențiat pe ramuri de sport, fiecare dintre acestea având un anumit model (în mod deosebit, cel al efortului specific solicitat de respectiva ramură sportivă); o altă caracteristică din domeniul ramurilor de sport constă în faptul că acesta are un evident caracter individualizat, chiar și în cazul sporturilor de echipă.

Potrivit profesorului Ion Șiclovan⁴, dacă idealul reprezintă modelul pedagogic maximal și prospectiv al educației fizice și sportului, prin **scopul acestor activități** se înțelege țelul urmărit de desfășurarea operativă a acțiunii instructiv-educative; astfel, scopul educației fizice și sportului concretizează ținta (motivul) nemijlocită care orientează și reglementează acțiunea instructiv-educativă curentă.

Prin **funcțiile educației fizice și sportului**⁵ se înțeleg acele destinații (roluri) ale activităților în cauză, care au un caracter constant și, în același timp, răspund unor nevoi reale ale dezvoltării și perfecționării omului ca membru al societății. Perfecționarea capacității motrice a oamenilor și a dezvoltării fizice armonioase rămân funcții caracteristice educației fizice și sportului, în timp ce educarea

¹ (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Comenius>)

² Idem, p. 43-44.

³ Idem, p. 93-98.

⁴ Idem, p. 89 și urm.

⁵ Idem, p. 99 și urm.

individilor, culturalizarea acestora, revine mai cu seamă altor fenomene ale vieții sociale, respectiv educației, artei, dar la înfăptuirea lor concură și educația fizică și sportul.

1. Funcția de perfecționare a dezvoltării fizice armonioase a oamenilor¹. Dezvoltarea fizică armonioasă a omului a devenit o necesitate reală în societatea contemporană.

În acest sens, **educația fizică școlară** are un rol deosebit de important, întrucât se adresează unei categorii de oameni în formare, tineretul, cât și datorită faptului că indicii morfologici și funcționali, realizați la un nivel superior, încă din copilărie, asigură posibilități sporite de păstrare a acestora chiar la vârste înaintate.

În ceea ce privește **sportul**, fără îndoială și el exercită o acțiune favorabilă asupra dezvoltării indicilor morfologici și funcționali, dar cu caracter diferit.

În raport cu educația fizică școlară, sportul specializează dezvoltarea morfologică și funcțională și o transformă într-o resursă biologică importantă pentru obținerea randamentului superior în domeniul sportului practicat. Această influență specializată a sportului se găsește în concordanță cu particularitățile native ale dezvoltării morfologice și funcționale a indivizilor, care constituie unul dintre criteriile importante ale selecționării lor pentru a practica sportul respectiv.

Sportul nu numai că specializează indicii morfologici și funcționali, dar îi și valorifică la un nivel superior, pornind tocmai de la concordanța lor cu exigențele fiecărui sport în parte.

2. Funcția dezvoltării capacității motrice². Capacitatea motrică a individului reprezintă priceperile și deprinderile de mișcare, precum și calitățile motrice³.

Educația fizică școlară are un caracter general, iar educația fizică profesională are legături nemijlocite cu priceperile, deprinderile și calitățile motrice solicitate de activitățile productive.

Sportul urmărește valorificarea maximă a capacității motrice a individului, potrivit aptitudinilor manifestate pentru o anumită ramură sportivă.

3. Funcția igienică⁴. Funcția igienică corespunde cerinței fundamentale de păstrare și întărire a sănătății oamenilor, iar acțiunea în acest sens a educației fizice și sportului este cu atât mai eficientă cu cât ameliorează activitatea marilor funcții ale organismului, asigură echilibrul psihologic al omului, facilitează însușirea unui ansamblu de cunoștințe și deprinderi igienice necesare păstrării sănătății în toate activitățile desfășurate.

4. Funcția educativă⁵. Este cea mai complexă funcție a educației fizice și sportului, întrucât practicarea organizată a exercițiilor fizice contribuie la influențarea dezvoltării personalității omului în integralitatea ei; educația fizică și sportul reprezintă acțiuni educative polivalente, de influențare simultană a tuturor laturilor

---

¹ Idem, p. 100 și urm.

² Idem, p. 102 și urm.

³ Calitățile motrice sunt de două feluri: a) calități de bază: viteza, îndemânarea, rezistența, forța, suplețea; b) calități motrice specifice unor ramuri și probe specifice.

⁴ I. Șiclovan, op. cit., p. 102 și urm.

⁵ Idem, p. 103 și urm.

educației, chiar dacă elementul lor specific rămâne cel al perfecționarea dezvoltării fizice și a capacității motrice a indivizilor.

5. Funcția culturală¹. Educația fizică și sportul au fost incluse în cultura fiecărei epoci istorice, a fiecărui popor. Noile raporturi între educația fizică, sport și cultură confirmă legitimitatea funcției culturale a primelor două, corespondența lor cu nevoi sociale reale, proprii omului modern.

Ca **acte de cultură**, educația fizică și sportul își aduc contribuția cu deosebire în următoarele **direcții**:

- a) asigură principalul cadru de realizare a idealului dezvoltării fizice armonioase, astăzi incontestabil integrat în ansamblul valorilor culturale;
- b) stimulează numeroase valori intelectuale, etice și estetice;
- c) dezvoltă spiritul de sociabilitate.

Asociațiile și cluburile sportive sunt chemate, așadar, să favorizeze dezvoltarea relațiilor interpersonale, asigurând astfel societății încă un canal de atragere a oamenilor în activități constructive și, totodată, de combatere a izolării indivizilor, sceptici față de orice, deoarece nu cunosc și nu sunt obișnuiți să savureze bogăția și frumusețea vieții în colectiv.

6. Funcția recreativă². Practicarea exercițiilor fizice în cadrul organizat al educației fizice și sportului trebuie să aibă drept rezultat și înzestrarea **indivizilor cu diverse cunoștințe și deprinderi necesare dezvoltării capacității de practicare independentă activității practice și, mai ales, a celor cu largă răspândire în organizarea utilă și recreativă a timpului liber.**

7. Funcția creșterii randamentului cetățenilor în activitatea economică și de apărare a țării³. Contribuția educației fizice și sportului la pregătirea cetățenilor, potrivit cerințelor acestor două laturi ale vieții sociale, apare și mai valoroasă dacă menționăm și faptul că indicii sporiți de rezistență, îndemânare (coordonare, laterali-tate), viteză, forță, suplețe (mobilitate), alături de stăpânirea unui ansamblu multilateral de priceperi și deprinderi motrice asigură, în caz de nevoie, adaptarea mai rapidă a cetățenilor la exercitarea altor profesii, ca și la îndeplinirea cu dibăcie a numeroase și variate acțiuni solicitate în pregătirea militară.

8. Funcția de emulație⁴. Prin esența sa, omul este o ființă competitivă; educația fizică și sportul stimulează toate capacitățile creatoare, fizice, psihice ale omului. Emulația reprezintă perspectiva pregătirii, parametrul obiectiv al valorificării acesteia și, totodată, un mijloc de stimulare neîntreruptă a capacităților creatoare.

Astfel, funcțiile educației fizice și sportului exprimă acțiunea plurivalentă și constantă a practicării exercițiilor fizice asupra omului, indiferent de domeniul în care acesta își desfășoară activitatea – educația fizică școlară, sportul de masă etc.⁵

Categoriile teoriei educației fizice și sportului. Potrivit profesorului Ion Siclovian⁶, prin categoriile teoriei educației fizice și sportului se înțeleg noțiunile cu

¹ Idem, p. 110 și urm.

² Idem, p. 113 și urm.

³ Idem, p. 114 și urm.

⁴ Idem, p. 115 și urm.

⁵ Idem, p. 116.

⁶ Idem, p. 56 și urm.